

AKRİTAR

İhtidat

HALKEVİ

Sayı : 12

Şubat 1936

Yıl : 1

1934

Kemal

« Akpınar » da

İnkılâbımızın idealine ve Halkevi programının gösterdiği kültüre uygun olan yazılar neşredilir. Yazıların mümkün olduğu kadar ana diliyle işlenmesi birinci dileğimizdir.

Meemuaya konmayan yazılar geri verilmez.

İçindekiler

Mısralar arasında

Halk edebiyatı « Şiir »

Niğde tarihi

Bir Miras taksimi

Köyüm - Ülküm « şiir »

Ekonomi incelemeleri

Dağda gölgeler « Şiir »

Kemali Ümmi'nin bir « Ağıt »

Sporun tarihçesi « Konferans »

Niğdeli Zati

İl haberleri

Derleyen : Turgut
M. Elmacı

M. Z. Oral

F. E.

E. Sunğur

H. Göksen

« Tekin

Derleyen : M. Z. Oral

T. ilter

Derleyen : M. Z. Oral

İmtiyaz sahibi : Eczacı Naim Erem, Umumî neşriyatı idare eden
Muallim Cevad

Niğde'de Vilâyet Matbaasında basılmıştır

OSMAN FERİT SAĞLAM'IN
TÜRK TARİH KURUMU'NA
ARMAĞANIDIR

Sayı : 12

Yıl : 1

ŞUBAT 1936

AKPINAR

Niğde Halkevi Dergisi

— Bir Görüş —

Mısra'lar arasında

Sanat ki « Heyecanın gayri meşrut ifadesidir » heyecan ki : tahassüslerin komprimesidir. Sanatın temelleri heyecanda, heyecanın kaynağı da duyan ve duyuran insanların ince varlıklarında saklıdır. Beşer külesinin hareket manivelası fizikçilerin kanuna giren kaideleri gibi ne bir istinat noktası, ne de bir kol ister. O, yalnız fağfur kadar ince, Tavus kadar renkli, ziya kadar seri bir gönül ister. Biz o gönlün ilâhî mihrakını eli işliyen (Rafaelde) dili işliyen (Vagner) de özü işliyen (Fuzulî) de ve benzerlerinde gördük.

Gönülki : Fermanlar tanımaz. Ne bağı vardır, ne durağı. Bir anında bin heyecan, bir heyecanında bin sanat gizlidir. Biz, dile gelen bu söz sanatının gönle yakın mısra'ları üzerinde içimizin içlenen özile biraz daha derinleşir, biraz daha ruhumuzun serinletirsek fenamı olur? Bizi görünmez bağlarla bağlayan hangi devrin özlü mısradan başlayalım. Kül olmuş bir bagrın tarihi dolduran aşkına yuva olmuş (Fuzulî) denmi?

O zaten :

Yarap belâyı aşk ile kıl aşına beni
Bir dem belâyı aşktan kılma cüda beni

Elemenden zevk alan felsefî akideyi bu senbol âşık çöllerin ortasına bir itap halinde savururken acıyan bir kütleinin ortasında, acınan bir zavallı bize günlün âyet kadar muhkem kuzehlerini hatıra bırakıp gitmedi mi?

Sureti ziba sanemler çok demen puthanede
Var çok amma bir sana benzer putu
honhar yok

Gönül kervanı çölden vahaya, humhânenen puthaneye kadar her durakta yangınlar çıkararak yürüyüp gidiyor. (Nedim) in şuh ve çılgın lâleli' piyaleli aşkından da bir tutam kopararak yürüyor.

Anda seyret kim ne fırsatlar girer cânâ ele
Gör ne dilcular, ne mehrular, ne ahular gele

Çünkü Bülbulsün gönül bir gülistan lâzım sana
Çünkü dil koymuşlar adın bir dilistan lâzım sana

Edebiyatki : devrin ifadesidir. Şair ki : devre dil veren heyecanlı bir varlıktır. Asırları aşan bu meşk her günün akşamında bir terennüm, her asrın sonunda bir demet renk oldu. Bu öyle bir bağki hilkatin emekli eli bin bir emeğe değişilme-yen müstesna istihaleler gördü.

Bin mah önünde sahni çirâğın iken bebek
Ahdeyledik bu sohbeti cananla subha dek
Bir ömrü aşkaneye bir dem reha gerek
Bedri tamamıma nazarın değmesin felek

Ruhu şadolan Nedimin, ruhunu
şadedn (Yahya Kemal) emüstesna
bir çıkış, temiz, laâl kadar temiz,
kaynaklar kadar oynak bir irtifa.
Her halet onun meşrebinceidir.

Mecliste işü nûş bu şep meşebimcedir.
İşret tabiatimce tarab meşrebimcedir

(Nedim) in renkli lâle bahçeleri
(Yahya Kemal) in yalılarına nur
verdi. Nedimin âhu gözlü sakilerini
Yahya Kemal boğaz içi sahillerinde
bir akşam alevi gibi eritti:

Her yerden o hem aynı güzellekle göründü
Sandım bu biten gün beni râmetteği gündü

Yalnız günlermi bitti ? Duydum ki
bu sanat pınarı okadar azalmış, o
kadar bitmişki ... fakat ne zarar :

Neslimiz yirmi yılın edebiyatı diye
Bir avuç şiirini ithaf edecektir yarına

Şehrahi sanat üzre bakılmaz kemiyyete
Şair deyince ehli dil hoş mekal olur
Bazan beş altı cilt ile benzer de (Nazım) a
Bazan beş altı beyit ile (Yahya Kemal) olur

(Faruk) burada maşerin en içli
hükmünü en dolgun şekilde ifade
etmemiş mi ?

Susan bir saz, söyleyen bir (Ney)
var . Demedikmi ki hayat ırmaktır .
Susan bir varlığa haykıran bir var-
lık aksi sada oldu .

Kan tükürsün adını candan anan dudaklar
Sana benim gözümle bakan gözler kör olsun

Erkek ve hâkim bir ses. Aşk ki
yakmıyan alevdir, ızdırabı bir kor-
dur. Onu hasta bir ses değil ihtirash
ve iddialı bir ses te bu kadar söy-
liye bilir, anlata bilir.

Gönlümüz Şahin gibi hız alır fırtınada
Dağlar bile devril değince bir kada
Yok şu gözün lüzumu benim gibi sana da
Ben görmeden bakarım, sen bakmadan görürsün

Onun nazarınd her şey yalçındır,
kayadır, kartaldır, kadınlar bile :

Nasıl yalçın kayayı sökerse dalga yardan
Nasıl bir dal kırarsa bir Kartal bir çinardan
Kalbimde hız alarak uzun çarpıntılardan
Kalbini zorla senden koparabildi kadın

(Faruk) bir şelâledir.
çıkardığı sesler Türk edebiyatını
dolduran sanatın en gür musikisidir.
Dudaklarımızda mısraları beşerî
ihtirasımızı körüklerken ona bir âbit
huşuile tapmayı zevk billriz.

Bizki ettikti feda neşen için neşemizi
Bizki emretsen eğer kanla boyardık denizi
Sen de en sonunda kadın sen de bıraktın mı bizi?
Tutuşan kalbimizin külleri sürmendi senin

O, köpürürken denize de benzemez.
Duyduğunu söylerken lavdır . Konu-
şurken alevdir. Severken canavardır.

Sen bir âhu gibi dağdan dağa kaçsan da yine
Seni gönlüm canavarlar gibi takibedecek

Bu kadar yırtıcı şairin mersiyesi
ne hazindir... Gönül bu !

Rüyama telli, pullu giren bir cenazeye
Kalbim yanar durur bu temenyle her sabah
Verseydi kâşki ruhumu rabbim bu tazeye
Tekrar o canlanaydı da ben can vereydim ah

Halk edebiyatı

— Ortaköylü Tahirden parçalar —

Vücudum şehrini nazar kılanlar,
Cevrile yıkılmış harap sınırlar .
Hüznümden halime vakıf olanlar .
Görünce veçhimi Arab sınırlar .

Zebanımdan çıkan gûş ile sese,
Kıyafetim gören eder vesvese .
Mürüvvet eylesem şimdi herkese,
Basarlar üstüme türab sınırlar .

Elimde görseler zemzemden bade,
Herkes isnat eder şarab sınırlar .

Tahirî balâda mehman olurken,
Niçe dertlilere derman bulurken .
Cura, Şahin gibi avun alırken,
Şimdi bu eyyamda gûrab sınırlar.

Derleyen : M. O. Elmacı

Sevdi aldattı beni	güldü ağlattı beni
Gittim kölesi oldum	götürdü sattı beni
Ey benim gonce gülüm	saçları büküm büküm
Baktım bir göz uciyle	takılıp kaldı gönlüm

Uğrayıp geçtiğimiz bu sanat bah-
çelerinden içimize renk ve koku do-
larken gönlümüze damla damla dü-
şen bir heyecanın hakikî hâlıkları
önüde bir daka huşu ile, istekle
eğildim. Bu da bizim aziz za-
fımızdır.

Turgut

Dibi görünen suların temizliği
içinde çakıl taşları şiirdir. O, suların
renksizliği içinde taşıdığı renge sır-
tını vermiş gülen bir ifadedir.

Akan bir varlığa gülen bir hare-
ketsizlik içinde alay ediyor gibi is-
tihsafı bir bakışı var. Gürültülü ve
velveleli bir edebiyatın sağanakları
içinde (Orhan Seyfi) nin ritmik
mısraları sanatın mahfazası değil
belki özüdür.

Sevda o bir peridir	karar etmez yerinde
Gönülki serseridir	dolaşır izlerinde
Sevda o gizli bir ok	görünmez kanatmadan
Kavuşmanın tadı yok	ayrılığı tatmadan

Felsefe, ilmi doğuran bir tahlil;
Felsef, âlime yol gösteren bir nur-
dur. Şiirde pek o kadar şuuru ara-
yanlar felsefenin kapısında sanatın
pabuçlarını bıkmadan girenlerdir.
Kaideleri hiçe sayan bir gönül dara-
banını bu kadar kaideleştiren mü-
tevazı bir varlığa bu krdar yüz se-
nelik Türk edebiyatı ilk defa rast
geliyor dense yeridir. Garamî bir
edebiyatın senbolü gönül olduğuna
göre ona kim (Orhan Seyfi) kadar
vuzuh verebilmiştir.

Bazan bir kuş olarak	dağlardan aşar gönül
Bazı eoşgun bir ırmak	halinde taşar gönül
Her türlü derde rağmen	seninle yaşar gönül

Bu popüler edebiyatın bazan di-
namik tahassüsleri vardır. Saz şair-
lerinin bazan kafiye rengine uyarak
dörtledikleri gayri mütecanis duyuş-
ları (Orhan Seyfi) canlı bir örnek
halinde ilk mahsvlünü verdi.

Niğde Tarihi

(Akpınar) in on birinci sayısının onuncu sayfasından devam

Aynı senede Akmedreseye vakıf olan hamam yapıldı . Bugün yıkılmış ve kitabesi de kırılmıştır . Okunabilen yerleri şunlardır .

« الحام على بن علاء الدين سنة اثني عشر وثمانماية »

Mehmed .2. Bu yıllarda Aksaraydaki imaretini yaptırdı . Bina yıkılmış ise de sonradan elde edilen kitabesi ulu camide saklanmıştı . Aynen şudur :

Iramı 39 × 70

- 1 — امر بعمارة في أيام السلطان
- 2 — الاعظم سلطان محمد بن المرحوم السعيد
- 3 — علاء الدين بك في سنة احدى عشر وثمانماية

Bu satırların sonunda yukarıya doğru

معمار فيروز

yazıları vardır .

Türkçesi : Bu imaretin yapılması Alâeddin oğlu Mehmedin sultanlık günlerinde 811 senesinde emrolundu . Mimarı Firuzdur .

Karaman oğlu Mehmet .2. Osman oğullarının birbirleriyle çarpışmasından istifade ederek yurdunu bayındırlaştırmıya çalışıyor : Aynı zamanda Mehmed Çelebinin kazancasını anladığı için onunla iyi geçiniyordu . Akmedreseden bir sene

sonra Bordaki eski cami yahut Alâeddin camii yapıldı . Cami, bir iki defa esaslıca onarıldığı için eski görünüşü büsbütün değişmiştir . Fakat kapısındaki kitabe duruyor . Ve şudur .

- 1 — بسم الله الرحمن الرحيم (ان المساجد لله فلا تدعو مع الله احداً) (*)
- 2 — هذه البقعة المباركة انشاها في أيام دولته السلطان محمد بن
- 3 — علاء الدين القرمانى الحاجي خواجه سنة ثلث عشر وثمانماية

Türkçesi : « Bu kutlu yeri Karaman oğullarından Alâeddin oğlu Mehmedin sultanlık günlerinde Hacı Hoca 813 de yaptı » . Kitabede adı geçen Mehmed .2. 1411 de Germiyan illerinde aldı . 1413 de akınlarını Bursaya kadar uzattı . Bursayıda sarmıştı . Bursa muhafızı Hacı İvaz paşa Mehmet .2. ye kaleyi vermek için çalışıyordu . Fakat Bursanın alınması yaklaşıyordu . Yıldırım Bayezidin oğlu Musa Çelebinin ölüsü geldi . Mehmet .2. bunu bir hiyle sandı, inanmadı . Tabutu açtı . Doğru olduğunu görünce acıdı, ağladı . Bursayı yakarak memleketine döndü, gidiyordu . Yolda Harman danası adındaki Nedimi yoruldu, Mehmet .2. ye .

— H a n ı m O s m a n o ğ u

(*) « Cin suresinin 18 inci ayetidir . Karaman oğulları eserlerine çok yazılmıştır . Türkçesi şudur :

« Mescitler Tanrındır . Tanrı ile beraber diğer birine ibadet etmeyin demektir . »

lunun ölüsünden böyle kaçarsın, ya dirisi gelse ne çare edersin !.. dedi . Mehmet .2. Bu nükteden utandı . Harmandanasını bir ağaca astırdı .

1414 de Yıldırım oğlu Mehmet Çelebinin yardımı ile Germiyan oğlu yurtları geri alındı . 1415 de Mehmet çelebi Ankarada hastalanmıştı .

Bayezit paşa Mehmet Çelebiye : — Beni Karaman oğlu üstüne gönder !.

Onun yenilmesi ile siz sevinirsiniz, hastalığınız geçer .. Dedi Bayezit paşa aynı zamanda Mehmet .2. ye de mektup yazdı . Ve « Çelebi hastadır, Ankaraya gel !.. Osmanlı ülkesi sana kalacaktır . » dedi .

Mehmet .2. Bayezit paşa ile tanıştı . Bu söze inandı . Ankaraya gitti . Bir gece karanlığında Bayezit paşa ansızın Mehmet .2. yi bastı . Oğlu Mustafa ile beraber tutsak etti .

Mehmet .2. işin iç yüzünü Mehmet Çelebiye anlattı, yalvardı . Suçu bağışlanarak tekrar yurduna gönderildi .

Mehmet .2. Bu yıllarda güneye döndü . Ramazan oğullarından Tarsusu aldı . Şu durumda iki yanındaki komşularla bozuşmuş oluyordu . Onun için Mısır hükümdarı Şeyh Müeyyede mektup gönderdi, namına hutba okuttuğunu, para bastığını bildirdi . Şeyh Müeyyet üstelik Tarsusu da istedi . Tarsus Karaman oğulları ile Ramazan oğulları arasında kavgalı bir yerdi . Onun için Mısır hükümdarına verilemedi . Şeyh Müeyyet Tarsusu sa-

vaşla aldı . Birde Vali gönderdi . Bu iş her iki beyliğin birden gücüne gitti . 1418 de ikisi birleşerek Tarsusu Mısırlılardan geri aldılar .

Mısırın Elbistan vilâyetinde karışıklık vardı . Ve Niğdeye Akmedreseyi armağan eden Niğde beyi Ali ile kardaşı Mehmet .2. nin arası açılmıştı .

1413 de Alinin müstakil olarak Niğdede hükümdarlık ettiğini Şah mescidi kitabesinden anlıyoruz, Mehmet .2. kardaşı Aliye Niğdeyi çok görmüş olacakki : Ali Niğdeden kaçmış ve Mısır hükümdarı Şeyh Müeyyede sığınmıştır . İşte şu iki hadise üzerine Mısır hükümdarı Anadoluya asker göndermek lüzumunu duydu . Oğlu İbrahimin başbuğluğu altında ve 1419 yılında Mısır askeri Anadoluya yollandı . Kayseriyi aldı . Oradan Niğdeye indi . Yirmi yedi gün muhasaradan sonra burayıda ele geçirdi . Oradan Ereğliye gitti . Mehme(.2. yi bulamadı isede Karaman ellerini hatta Mehmet .2. nin hazinelerini yağmaladı . Mısırlılar şeyh Müeyyede iltica eden Aliyi Karaman diyarına Vali yaparak Karamanı Mısıra bağlı bir vilâyet şekline soktular, kendi namlarına hutba okuttular, para bastırdılar . Ali, aşağıda göreceğimiz gibi, Niğdedeki diğer eserlerini işte bu çağda yaptırmıştır .

Ramazan oğlu İbrahim ile Mehmet .2. nin oğlu Mustafa birleşerek 1419 yılında Halebe dönen Mısır askerine karşı koymak istedilersede mağlup oldular . Adana ve Tarsus Mısırlılara geçmişti . Ramazan oğlu

büsbütün şaşırdı, ve Mehmet .2. oğlu Mustafa ile tekrar asker toplanarak Kayseriyi Mısırlılardan almak istediler. Mısırlıların Kayseri valisi olan Zülkadir oğlu Mehmet bunları yendi. Mehmet .2. esir oldu. Oğlu Mustafa öldü. Mustafanın kesilmiş başı ile Mehmet .2. zencirlere bağlanmış olduğu halde Kahireye gönderildi.

Mehmet .2. nin Bu birinci hükümdarlığı (1402 — 1419) on yedi sene sürdü.

Mehmet .2. Bir sene beş ay kadar da Mısır kalesinde hapis kaldı. 1421 de Şeyh Müeyyed öldü. Bu arada Anadolu'dan bir iş çıkaramıyacaklarını anlayan Mısırlılar Mehmet .2. yi habisten çıkardılar, Kıbrıs yolile Karaman diyarına gönderdiler.

Mehmet .2. yi tekrar Karaman hükümdarlığında görüyoruz. Bu sıralarda Teke oğlu Osman'ın elinden Antalyayı Osmanlılar almıştı. Osman, Karaman oğlunun yardımını diledi. Mehmet .2. Buna peki dedi. Askerini aldı. Gidiyordu. Daha Karaman askeri yetişmeden Antalya muhafızı Hamzanın gönderdiği süvariler Teke oğlu Osmanı öldürdüler. Karaman oğlu buna çok kederlendi. Beş altı ay Antalyayı sıkı sıkı sardı Osman oğlu Murat .2. nin Anadolu'ya geçtiğini eşitince muhasarayı şiddetlendirmişti. Bu sırada kaleden atılan bir top güllesi Mehmet .2. nin gövdesini parçaladı.

İkinci hükümdarlığı 1421 — 1423 yıllarında olmak üzere üç sene sürdü. Mehmet .2. zamanında 811 - 822

senelerinde Konyada para basılmıştır.

811 de basılan paraların yüzünde

(لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه)

ve etrafında :

« ابو بكر، عمر، علي »

Adları yazılmıştır.

Arkasında :

(السلطان الاعظم محمد بن علاء الدين؛ خلد الله ملكه)

Etrafında :

(ضرب قونية سنة ٨١١)

vardır.

822 de basılan parasının bir yüzünde ortad,

(المنة لله)

etrafında

(محمد رسول الله صلى الله عليه)

ve en kenarında dört Halifenin adı vardır.

Diğer yüzünde ise

ضرب قونية؛ السلطان الاعظم محمد بن علاء الدين خلد
ملكة و دولة سنة ٨٢٢)

yazıları vardır.

Bundan başka tarihsiz paralarıda vardır. (*)

— Daha var —

M. Zeki Oral

(.) Meskûkâtı İslâmiye katalogu cilt 4 sahife 362

Yakın tarihten tetkikler :

Bir miras taksimi

Osman oğulları İmparatorluğunun her alandaki idare bozukluklarını aydın okuyucularımızın bildiği için uzun sözler söylemek istemeyiz. Bu yazımızla sosyal düzensizliklerden bir örnek vereceğiz.

Yazımıza başlık olarak aldığımız « Miras taksimi » yakın bir geçmişe aittir. Devrin yürekler sızlatan İctimaî uygunsuzluklarından bir örnek olan bu « Miras takeimi » 1223 hierî, 1807 milâdî senede Niğdede yapılmıştır. Taksim işini gösteren vesikanın altında « Harrer bimari-fetihi elmukayyidi bimedinei Niğde Mehmet Sait gaferallah » yazısı ve mühür vardır. Bu vesika varislerin vasisi ve murisin zevcesine verilmiştir.

Vesika şöyle başlıyor :

« Baisi huruf oldurki »

« Sırçalı mahallesi sakinlerinden iken bundan akdem vefat eden Hafız Mehmet Faik efendi bin Hasan nam müteveffanın veraseti zevcei metrukesi Şerife ibni elhaç Mehmet ile sulbü sagir oğulları Mehmet Sait ve Ahmet Esada ve sagire kızızı -Emineye badelinhisar sagirunu mezburunun hucceti şer'iye vasiyesi valdeleri mezbure marifeti ve marifeti şerile tahrir ve takdim olunan defterdir ki ber veçhi ati zikrolunur. Fi 15 Zilhicce 1223 »

Bundan sonra müteveffanın miras olarak bıraktığı eşya ve emval sıra ile yazılmış ve kıymetleri de altlarına konulmuştur.

Muhtelif şahıslar üzerinde olan « 14200 » alacağı da dahil olmak şartile servetinin mecmuu « 127420 » kuruştur. Buraya kadar bir şey yok her zaman ve her yerde yapılan ve yapılması icabeden bir muamele:

Fakat bundan sonrası hakikaten insana dehşet veriyor. Çünkü bu ölen babadan kalan servet zevcesi ile çocuklarına - zamanın veraset kanunu mucibince - taksim edilmek icabederken böyle yapılmıyor. Bunun « 60618 » kuruşu bu aile ile hiç bir alâkası olmıyan parazitlere dağıtılıyor. Niğdeden, İstanbul'dan bir çok mütegalibeler kuzgun gibi bu mirasın üzerine üşüşüyorlar.

Bakınız nasıl taksim yapılıyor:

Kuruş	Devletli Ali paşa hazretlerinin [*] baş çavuşunun konak masarifi ve hizmeti mübaşiriyesi ve Devleti aliye tarafından terekenin zaptına gelen haccân efendinin konak masarifi ve Kazasker efendinin çuhadarının konak masraflarından terekei mezbure isabet eden .
13118	
16000	Haccân efendinin hizmeti mübaşiriyesi .
3500	Faziletli Kadı asker efendiyeye bermutad resmi kısmet .
4000	Efendii mumaiyleh hazretlerinin çukadarına hizmeti mübaşiriye .

(*) Ali paşa ozaman Niğde sancak beyi idi .

10000 Müsellim ağa yedile in'am emri getiren Tatara hizmetten ve emri masarısı diyerek ağa-yı mumaillehyin terekei müteveffadan aldığı.

8000 Mihri müeccel lizevcetil mezbure.

4000 Teçhiz ve tekfin ba vasiyet.

72618

Mihri müeccel ile teçhiz ve tekfin bedeli olan (12000) kuruş bu yekûndan çıktıktan sonra mütebaki (60618) kuruş işte bu tufeylilere veriliyor.

Demekki müteveffanın bıraktığı mirasın % 50 sine yakın bir mikdarı dul anaları ile üç yetim ve kimse-siz çocuğun göz yaşlarına bakılmak-sızın ciğerlerinden kopararak alınıyor ve bilmem hangi Paşa hazretlerine, hangi başçavuşun veya çukadarın konak masraflarını, eğlencele-rini, debdebe ve daratlarını temin için veriliyor.

Ve bu taksimde (marifeti şer'i şerifle) yapılır üst tarafıda şu suretle asıl varislere veriliyor.

Kuruş	Akçe	
6850	..	Hissei zevcetül mezbure.
19180	2	Hissei ibnilmezbur.
19280	2	»
9590	1	Hissei bintilmezbur.
..	1	Kesir.

Şu taksime göre asıl varis olmak tansa hizmeti mübaşiriye alan (Ha cagân) efendi olmak daha kârlı bir iş oluyor.

Verdiğimiz şu tek misal eski ile yeniye, dün ile bugünü karşılaştır-

Köyüm — Ülküm

On yıl önce duyulmazdı ünün kısık kuytutan, Uyuşmuştu duyguları o sabahsız uykudan; Göz açmazdı zavalılık cehaletten korkudan. Şimdi bütün gönülleri aydınlatan açan o !

**

Sevinç dolu, kıvanç dolu, Türk devrimi ülküsü;

Kopuzune koşulanlar koç yiğitler türküsü, Sanki billûr akışlardan saçlarının örgüsü, Derelerden çağıldıyan nehirlsrden coşan o !

**

Ülkü demek, anlamıma göre köylü demektir; Gençlik için özlü ödev, ona gönül vermek-tir.

Atatür'ün devriminden birer eşit örnektir. Savaşlarda sarp dağlardan, karlı belden aşon o :

**

Sev ülkünü öz yürekten her sevgiden özeldir; En ulusâl dileklerden daha kutsal güzeldir. Eğer bizler düşünmezsek onu kimler gözetir, Onu yücelt ey Türk genci senin bayın pa-şan o !

E. Songur

mak için ne kadar güzel ve ne kadar canlı bir belgedir.

Osman oğulları imparatorluğunun yarısından fazla günleri hep böyle tagallüp, tasallüt, gasp ve yağma ile geçmiştir. Hiç bir kimse kendisine, kendi varlığına kendi kazanıma gü-venemiyordu.

Bu geçmişlere bakarak Atatürk'ün yurdunda ve onun gününde yaşa-mak saadetine mazhar olanları kut-lulamamak elden gelirmi ?

F. E.

EKONOMİK

İNCELEMELER :

Hasan Gökescen

Tabiat unsurlarından iklim, hava ve suyun Niğde ürünlerine bahş ey-lediği hususiyetler, yurdumuzda zi-raî hayatın canlanmasına saik oldu. Bu temayül yakın günlere kadar açık ve belli değildi. Vaktaki ürünleri-mizin iç pazarlardan dış pazarlara taşması ve buralarda gördüğü rag-bet ve iltifatlar müstahsilin yüzünü güldürmüş ve istihşâl hızını artır-mıştır. Bu gün binlerce kafa ve el Niğde topraklarını karıştırıyor, aşı-lıyor, dikeyyor. Yakın zamanlarda kulağımızda Niğdelilerin öğretmen lik ve işyarlıkla temini maişet eder oldukları çalkanırdı. Halbuki Niğdeyi elli sene sonra yazacak olan tarih, kuşkusuzki : " Eski Niğdeliler mey-vecilik ve sebzeçilikle zengin oldu-lar „ diye ve doğru olarak kayıt edecektir. Bu hüküm yalnız doğru olmayıp hem de hoştur. Çünkü yurt çocuklarının bu merhaleye kavuş-masının ekonomik manası istihlâk-ten istihşale erişişidir. Bu mes'ut gün ve yol ATATÜRK devrimlerine ayak uydurmuş, gönül vermiş ve benimsemiş her ülkenin bir ödevi idi. Biz bu ödevimizi biliyor ve ba-şarmak için koşuyoruz. Bunun için-dir ki bu gün Niğdede cihanı saran kriz yoktur veya çok az hisse-dilmiştir. Fakat bir müstahsil ülke-yi bu tatmin edemez. Biz daha da istikbale ve servete koşmalıyız. An-

cak bu koşmalar ve kalkınmaları-mız şuurlu oldukça sonuç; parlak olacaktır. Yalnız Niğdemizin ekono-mik kalkınmasında - bizce - göz önünde tutacağı şeyleri tesbit etmek ve hedeflendirmek şarttır. Bu gün fert itibarile birer varlıgız. Fa-kat dağınık ve başı boş bir varlık. Dağınık kuvvetlerin bir araya gel-mesi ve bir hedefe sevkî zaferler yaratmıştı. Biz sadece buna doğru gidilmesini istiyor ve bu önemli işi kendimizce şöyle tasarlıyoruz :

I. - Teknikleşmek,

II - Teşkilâtlanmak.

III. - Ucuz ve rakabeti düşünerek istihşâl

IV. - Poropaganda ve raklam

V. - Kredi dir.

Bütün bunlar müstahsili ve ihra-catçıyı ilgilendiren en önemli ve ekonomik konulardırki gücü-müzün yettiği ve kalemimizin çevire bildiği kadarını açıklamaya çalışacağız. Ancak bu şartların başa-rılması istihşâl ve ihracatımız için bir piston olacaktır.

1 — Teknikleşmek: biz bu yazımız-da istihşâlde ve ihracatta teknik arayıp bilhassa ihracattaki teknik üzerinde duracağız.

İstihşâldeki teknik işine gelince hali hazır istihşâl hayatımız - Şa-rap ve biraz da elma müstesna ananevî, indî, iptidaîdir. Bizce bazı ürünlerimizin istihşâlâtında ananevî bilgiler, kolaylıklar ve ustalıklar va-rdır ki bunları tebarüz ettirip ihya-sına gitmek çok doğrudur. Bunun için müstahsilleri bir araya tophya-

rak muhtelif ürünlerin ekme, sürme toplama, gübreleme, çalkalama, ayıklama, aşı, nakliye, ambalaj, muhafazaları mevsimlerin hal ve değişiklikleri hakkında konuşturmalı. Meselâ bu meyanda soğuk vurma, Nigde de zaman zaman bir çok çiftçilerimizin elini böğründe bırakıyor. Halbuki yaşlı ve tecrübeli dikkatli çiftçilerimizden bazıları bu hadiseyi daha ilk akşamında yıldızların şakrayışından sezerek yetiştirdikleri ürünlerinin üzerlerini dallarla ve saplarla kapıyorlar tarlanın muhtelif yerlerini dumanlıyorlar. Daha neler neleri var. Bunların vuzuhla herkesçe bilinmesi her halde çok faydalıdır. Ürünlerin yetiştirilmeleri ve toplanmaları için ameli kurslar açılmalı hiç olmazsa bunlara ait filimler getirtilerek gösterilmelidir. Bu meyanda uygun ve kazançlı olanlar tesbit edilerek denenmeli ve iyi sonuçları yaymalıdır.

sonra tohumlarımız bilhassa islah muhtaktır. Bu günkü halile dejenere olmuşlardır. Topraklarımıza makine ve motor girmemiştir. İstihsalde daha bir takım noksanlarımız varsada bunları ziraatçilerimize bırakarak sözü ihracata geçiriyoruz: İhraçtaki tekniğe gelince bu hususta maksadımı standard ve ambalaj kelimeleriyle anlatacağım.

Standartlaştırma :

Ürünlerimizin standarize edilerek iç ve dış pazarlara sevk edilmesi ihracatın artması ve kıymetlenmesi yönünden zarurîdir. Bundan başka standartlaştırmanın şu faydalarını da ekliyebiliriz : Standardasiyon müstahsil ile mutavassıt veya ihra-

catçı arasındaki alım satımı kolaylaştırır eminleştirir ve serileştirir. Çünkü standarize bir mal demek evsafı tesbit ve tayin edilmiş bir mal demektir. Binaenaleyh bu evsafı taşımayan bir mala nazaran standart bir malın satışı daha emin çabuk ve daha kolaydır. Bunun içindirki standart alım ve satım en mütakâmil ve müterakki bir ticarettir. Buna göre Nigde ürünlerini bu safhaya isal edip edemeyeceğimizi inceliyelim. O halde her hangi bir ihracat emtiamızı az masraf, az zahmet ile faydalı ve başarılı standarize edebiliriz. Sözü buraya getirince şunların incelenmesi lâzımgelir :

A — İyi ve mütecanis istihşâl.

B — Karıştırma ve hileden uzak kalmak

C — İyi ambalaj

Bu unsurları Nigdemizde arayalım ve sonucu bekliyalım. En mühim ihracat emtiamız elmadır. Elmayı ele alarak bu 3 unsurun mevcudiyetine ve imkânlarına göz gezdirelim : Elmalarımız Tavşan başı, Amasya aşısı, İmam ali, İngiliz aşısı Ev dolduran, yaz, güz elmaları, Misket elma ve dhada bir çok adlarla muhtelif nevidedirler. Yukarıda standart tarifimize göre bunları bir cinsten yapamayacağımız gibi bunlardan genç ağaçta yetişenler yaşlı ağaçta yetişenlerle Yukarı kaya ardı, Aşağı kaya ardı, Yeşil burç Tepe, Sarı köprü, Eski ve Yeni gümüş, ve Maden de yetişenler arasında boy, renk, lezzet itibarıyla ayrılıklar ve başkalıklar gösterirler. O halde bunları evvelâ tipize etmek

Dağda Gölgeler

Yaslanmış yamacın kar minderlerine,
Bulutlara yoldaş dağda gölgeler.
Kocayan çobanın alın terine,
Yıllardır verdiği sevinci serer.

**

Bir kara çadıra benziyen yaralar,
İçlere serinlik sunan pınarlar,
Bir Temmuz günüyle erirken karlar.
Bağrı yanıklara hep umut derer.

**

Sırtlarda yataarken tanın kızılı,
Ona yastık olur kebenin kılı,
Ömrünün acısız geçen her yılı,
Gözüne bu kalın örtüyü gerer.

**

Çobana duraktır dağda gölgeler,
Her zaman kuraktır dağda gölgeler,
Akşamın üşüten saatlarında,
Her dertten ıraktır dağda gölgeler.

Tekin

ve sonra standart yapmak lâzımdır. Yine elmalarımızın semtlerine, sulanmalarına ve saklanmalarına göre çabuk veya geç çürüyenleri vardır. Bunları bilmek ve bildirmek lâzımdır. Elmalarımızı iyi ve mütecanis olmaları için bunlardan ihracatta ve dış pazarların prensiplerine uygun olanlarını seçmek çoğaltmak lâzımdırki ortaya bir de ihzar meselesi doğuyor.

2 — Hile ve tagsiştten uzak kalmamız lâzımdır. Diye işaretlemiştik. Bu Nigdemizin en büyük derdidir. Bilhassa bu sene Nigde buğday satışlarının çok hileli ve mağşuş olduğu Mersin Zahir Borsası tarafından bildirilmiştir. Nitekim Elma, Armut sevkiyatında da bu mertebeye yaklaşılmıştır. Bu iş için müyyedelerimiz, men'se şahadetnamelerimiz vardır. Fakat bunların tatbikinde de türlü türlü zorluklar çıkmaktadır. Şüphesiz ki, bu durumun devamı Nigde istihşâl ve ihracatına sūi kasıttan başka bir şey değildir ve en dar manada ihanettir. Fakat bunun böyle ahlâkî müeyyedelerle ve telkinlerle bertaraf edileceğine kani değilim. Bu gibilere umumî menfaata vurulan bu darbeden kendisinin de şahsan zarar göreceğini ve ticarete atiye bel bağlamanın faydasını en mükni misâllerle sık sık anlatmak lâzımdır Zira bunun saiki kazançtır.

3 — İyi ambalaj. Bu mevzu hakkında düşündüklerimizi gelecek yazıya bırakıyoruz.

Yukarıda standart alım ve satı-

mın bir terakkî ve tekâmül safhası olduğun söylemiştik. Terakkî ve tekâmüle kavuşmak mevcut avamîlin yeni bir noktai nazarla birleştirilmesi ile olur. Biz de yukardaki nukatı başarmadıkça terâkkî ve tekâmül istemeğe hakkımız yoktur.

(Kemali ümmi) nin BİR AĞITI

Ağıt [mersiye] yazmadan önce
Kemali ümminin kim olduğunu ve ağı-
tı kime yazdığını kısaca gözden geçi-
relim :

Kemali ümmi 15 inci yüz yılda Niğ-
dede yetişmiş coşgun bir şairdir . Ken-
disi bu asrın ortalarına doğru Anado-
luda ünlenmiş adı ve şîrleri Kırım,
Kazan, Başkurt, Özbek Türkleri arası-
na yayılmıştır . Osmanlı müelliflerinde
yazıldığına göre [şefkat] kelimesinden
çıkan . 880 hicride ölmüştür . Türbesi
Niğdededir . Bu ünlü şairin hayatı ve
eserlerini derliyoruz . Akpınarın gelecek
sayılarında okuyuculara sunulacaktır .
Kemali ümmi ağıtı günün büyüklerinden
birisi olup Aksarayda « Hamit Veli » diye

anılan « Hamidettin Aksarayı » ye yaz-
mıştır .

[Hamidettin Aksarayı] yahut [Mu-
sa oğlu Hamit] için de ayrıca araştı-
malar yapmaktayım . Şimdilik şuka-
darını söyleyeyimki : [Hamidettin Ak-
sarayı] aslan Türktür . Kimilerin de-
dikleri gibi başka soydan değildir

Ankaralı « Hacı Bayram Veli » yi
bu yetiştirmiştir . Bu mersiyeden « Ha-
mit Veli » nin asıl adı (Ubeydullah)
olduğu 815 hicri yılında öldüğünü na-
sıl bir adam olduğu ve o asırdaki
« Kâmil insan » öklemini öğreniyoruz .
Bununla beraber Kemali ümminin 815
de yetişmiş bir şair olduğu ve 15 nci
asırda Anadolu Türklerinin nasıl bir
oydam [telkin] altında yaşadıkları
meydana çıkmış oluyor . Tekkeşinleri
elinde bulduğumuz yazma divanındaki
ağıt şudur .

Görün bu çerhi gaddarki âlemde neler kıldı .

Yine bu gerdeşi gerdun nice müşkül hatar kıldı .

Zehi gurbet zehi hicret, zehi firkat, zehi hurkat,

Bu ahı dert bu hasret bize gavlak eser kıldı .

Kani ol ışk eri heyhat, kani ol merdi pür tâat

Hayif ki hadimüllezat bize her nef'i zarar kıldı .

Kani ol arifin şevki dağıldı meclisin çevki

O cümle lezzeti zevki ecel zirü zeber kıldı .

Kani ol âlimi amil, delilü mürşidü kâmil

Cihan milkinden ol kâmil ne hoş fethu zafer kıldı .

Kani ol şeyhimiz (Hâmit) saidü mülteki zahit

Fena âleminden ol âbil beka milkinе güzer kıldı .

(Ubeydullah) idi ismi bu idi adetü resmî

ki her kız düzmedi oismi ocanın muteber kıldı .

Bu virandan çün ol şehbaz bakaya eyledi pervaz,

Salâtü savmu ol demsaz özüne yalü per kıldı .

Vefatın erken bildi, Hakkın emrine ramı oldu,

Kişi gelir didi geldi; velayetten haber oldu .

Yerü gökler kamu âlem anıñın tuttular matem,

Melâikü cinnü hem âdem fiğanu nevhalar kıldı .

Bu kamu sofi vü miskinler kulırlar nale vü nefrinler

Firak cümle mü'minler gözün pürhunu ter kıldı .

Mâritler âh idip ağlar mahibler ciğerin dağlar

Anun derdi kamu sağlar kulübün hasta ter kıldı .

Anun odu kamu söyüne gerek her canü dil köyüne

Kim ol yar meskenin beynettürap velhacer kıldı ,

Kani ol sofi vü sâfi şehidü şahidü vâfi

Yürüttü emri ma'rafi şu resme kim ömür kıldı .

O nehji münkerimutlak ne şerle serile saddak

Adüler boynuna ol hak sözü tiğu teber kıldı .

Anun evsafu eltafi tutuptur kamu etrafı .

Cihadı adli insafı cihana serteser kıldı .

Meşayih dünyada boldur; veli şeyhul şuyuh oldur .

O gösterdiği hak yoldur ki hayru farkı şer kıldı .

Mubassırlar ol dildarı gürüben kıldı ikrarı

Velikim şekkü inkârı ana ki bi basar kıldı .

Şuna kim hak fehîm vermez bu sırta hiç aklı ermez,

İşitmez hakkı göremez kimi kim görür ger sağır kıldı .

Tutuben Halika yüzün Resulun izledi izin

Amel bağında kendü zeyni dirahli; ba semer kıldı .

Başında tâc idip uhdi giyuben hırkatı cehli

ridayı hizmeti zühütü belinde hem kemer kıldı .

Koyuben bahsi akvali kazandı hayrî e'âlî

Melekeler gibi âmâli cihanda ol beşer kıldı .

Anun ol pendî irşadı bilîş kıldı kamu yârî

ki her uhbadu zühhadı tapusuna siper kıldı .

Çu deri darekâmı beş hissi kodu ol hilmü ilmi ıssı

Duruştı aklına nefsi zebun ol şirü ter kıldı .

Şu sözün sırrını anda anın ahvalini tanla,

Kim ol her akşamı tanla kamu şamı sehar kıldı .

Hemişe gündüzün saim olurdu geceler kaim

Bu resme taati daim müdam ol gerçek er kıldı .

Helaldan kisp idüp yerdî, kamu vakfa haram derdi .

Yimedi ağuyu yerdî gıdasın çün şeker kıldı .

Kani ol kani'ü sabir azizü şakirü zakir,

Zehi ki asıllu tacirki her yükün gevher kıldı .

Tevekkül kıldı ol hoş yemedi rızkıycun gayğu

Tamamı hırs okuna karşı kanaatttan siper kıldı .

Harama bakmadı herkez azabın fikredip tiz,

Helaldan eyledi perhiz hesabından hazer kıldı .

« Sporun tarihçesi ve gelişimi »

6 - 11. Kânun - 936 Pazartesi gecesi Ordu evinde
Atgım Tayyip İliter tarafından (Orduda Spor)
hakkında verilen konferans

Bu günkü tatbik edilmekte olan vücut idmanlarını ilk defa Yunanlılar jimnastik ismini vererek tatbik etmişlerdir. Fakat Spor ve yahut vücut idmanlarının mucidi hiç bir zaman Yunanlılar değildir. Yunanlılar Mısırlılardan. onlarda Hintliler ve Türklerden almışlardır. Hatta bir aralık Hindistanda yapılan bir araştırmada bir mabut mezarında lobut bulunmuştur. Şuhalde cesaretle söyleyebilirizki vücut idmanları ve spor beşerle beraber doğmuştur. Bu idmanlara eski Yunanlıların milâdîtan 884 sene evvel meşgul oldukları âsârlarile meydandadır. Meselâ o zamanlarda ilk defa (kiral Epitos) tarafından gök ve yerlerin ilâhî olan (Zös) mabudu namına her dört senede bir (şimdi Akrapol harabeleriyle meşhur eski olimpiye şehrinde) olimpiyat yapmağı emir etmiş bu ve-

sile de hem ibadet ve hem de birbirlerinden uzak olan Yunan kabilelerini toplamağa muvaffak olmuştur. Bu olimpiyatlarda göze çarpan hareketler kum üstünde koşmak, mukavemet ve sür'at koşuları, koşmak, taş atmak, ipe tırmanmak ve müsikiye çalışmak gibi daha ziyade içtimâî ve bedîî bir şekilde çalışırlardı bu saydığım vücut idmanları bilhassa Atinalılar tarafından tatbik edilir. Ispartalılarda ise tamamen bunların aksi olarak hendeklerden, uçurumlardan atlamak, soğukta sıcakta kalmak tahata ve taş üzerin yatmak, açlığa susuzluğa tahammül gibi vücut talimleri idi. İşte Yunanlılarda 480 sene kadar devam eden bu spor faaliyetinden sonra kiral (Teodos) bi-dayette olimpiyatlara bilâharede vücut idmanlarına nihayet vermiştir. Bu zamanlarda Yunanlılardan aldıkları bir esirden istifade ederek bu vücut idmanlarına tatbik etmek isteyen Romalılar muvaffak olamıyarak ters şeklinde bilhassa heyecan verici şekilleri tatbika başlamışlardır. Meselâ muharebede aldıkları esirleri günlerce aç bırakılmış vahşi hayvanlar karşısına bırakarak insan ve

*Ne malû milkine kaldı, ne zevku şehvete daldı,
Ne beyler bahşişin aldı, ne meyli simüzer kıldı.*

Kodu mahluku ol aşık gözetti çehrei hâlık

Ne dünya sevdi ol sadık ne ukbaya nazar kıldı.

Kani ol vaizu nasih hamidü hacî vü sanih

Anun şerhini bu şarih bilün ki muhtasar kıldı.

(Kemali ümmi) okur ağılar anun mersiyesin her bâr

Ne kim biz dedik ol dindâr hezaran olkadar kıldı.

Nebnin hicrtinden bil (sekiz yüz onbeşinci) yıl

Berat dününde ol fazıl bu menzilden sefer kıldı.

bu vahşi hayvanın can almak ve can kurtarmak gibi tüyleri ürperen Romalılar büyük bir zevk ve heyecanla bu vakayı seyir ederlerdi.

Bu hususta pek ileri giden Roma imparatorlarından (Neron) 400000 kişi alacak anfiyatı şeklinde büyük sirkler yaptırmıştır. (halen harabeleri Romada mevcuttur.) Sefahata dalan Romalıların inkirazile beraber bu vahşi sporlarda ölmüşdür.

Bu sıralarda eski Roma imparatorluğunun bakası sayılan şarkı Roma imparatorluğu (yani Bizanslılar) dada nisbeten haha cazip — sporlar tatbik edilmiş isede bunlarda da yine bir vücut idmanından ziyade — zevk ve heyecan göz önünde tutulmuştur.

Hiristiyanlığın zuhurile bebaber vücut idmanları din adamları tarafından yavaş yavaş ve fakat temamen ortadan kaldırılmıştır.

Uzun bir sükûnetten sonra derebeylerinin çıkması ve bu beylerin kendi kuvvetlerini ilerletmek maksadile ve evvelce meneden din adamlarının teşvikleriyle vücut idmanları yine baş göstermeğe başlamışlardır.

Fakat kuvvet ve şevketleri artan derebeyleri şan ve şeref veya para ya tamah bu vücut idmanlarının şekillerini değiştirmişler ve evvelce sipor mahiyetinde yapılan mübareze ata binme, ok atma talimlerini zamanla muharebeye çevirmişlerdir.

Meselâ : 1140 tarihinde 200 süvarinin iştirakile Romada yapılan bir müsabakada 50 süvrinin öldüğü ve bir o kadarında yaralı olarak sahayı terkettikleri görülmüştür.

Binaed aleyh şekli değişen bu sporlardan nefret ederek kendiliklerinden uzaklaşmışlar rağbet görmeyen derebeyleride bu sporları terke mecbur kalmışlardır.

Beş asır gibi uzun bir sükûnetten sonra 17 inci asrın orta ve nihayetlerinde Almanyada, Danimarkada İngilterede, Fransada sporun faide-leri düşünülmüş fakat ortaya bir usul bir şekil çıkılıpta tatbik edilememiştir.

18 inci asırda bilhassa Almanlarda bir çok milliyetperverler zuhur ederek vücut idmanları ile meşgul olmuşlar ve en nihayet 1808 de Fransızlara mağlup olan Almanlar (Janrazdo'yan) gibi milliyetperverler sırası ile jimnastik programları yaparak tatbik etmişler ve 1870 - 1871 muharebesinin kazanılmasına dola-yisile istenilen Alman ittihadına kavuşmuşlardır.

Çünkü bu adamların yaptıkları programların gayesi millî varlığı ve gençlerin fikrî bedeni kabiliyetlerinin ikisini birden tekâmül ettirmekti. Ve bunda muvaffak olmuşlardır.

1870 - 1871 harbinde Almanlara mağlu olan Fransızlar bu işin sırrını bulmakta gecikmemişlerdir. Onlarda vücut idmanlarına ziyadesile ehemmiyet vererek programlar tahtında mekteplerinde tatbika koyulmuşlardır. Bilhassa bu asırlarda İspanyadan siyaseten firar eden (Amors) isminde bir İspanya Miralayı beden terbiyesini kurmağa muvaffak oldu isede bu zatin ölümü ile tekrar ortadan kalkmıştır.

— Daha var —

Niğdeli (Zati) den

DERLEMELER

Niğde ili çeveni içinde Kemali ümmi, Zati, Hüdaverdi, Fiğanı gibi bir çok değerli şairler ve aşıklar yaşamıştır . Bunların hayat ve eserlerini derliyerek bir-biri arkasınca Akpınarın 'okuyucularına' sunacağız .Ve sonra birer kitap olarak Halkevimize armağan edeceğiz . Akpınarın (4) ncü sayısında hayatını yazdığımız Niğdeli Zatinin şiirlerini yaymaya başlıyoruz .

— 1 —

Cana erdi çün nidayi nayı aşk
Düştü dil şehrine huyi hayi aşk

**

Bu vücudum milkini kıldı harap
Çün temevvüç eyledi deryayı aşk

**

Perrubâl yaktı cemalin şemine
Kafi kalbimde bu gün ankayı aşk

**

Şâhi aşk gönlümde kurdu bir otağ
Oldu gönlüm hanesi me'vayı aşk

**

Macerayı bî nihayettir acep
Zümrei uşakta bu kavgayı aşk

**

Bu ne fetvaya, ne takvaya gelir
Akle, nakle sığmadı sahrayı aşk

İl Haberleri

Mimarlık ve tarih bakımından çok değerli olduklarını (dergi) mizde evelce yazdığımız bir çok eserlerin bakımsızlık ve bilgisizlik yüzünden harap olmakta bulunduklarını görmekte, ezcümle bir eşi daha bulunamayacak kadar güzel bir sanat eseri olan « Songur bey » camii'nin gerek dış ve gerek içinin zamanın yıpratıcı elleri ile acınacak bir hal aldığından dolayı içimiz sızlamakta idi . Bu defa sevinç ve kıvançla haber aldığımız göre teftiş maksadiyle on beş gün kadar evel ilimize gelen Vakıflar Genel Direktörü eski ve çok değerli İbâyımız Fahrettin Kiper « Songur bey » camii'nin tamiri için gerekli olan parayı vereceklerini vadetmişlerdir .

Dergimiz; Fahrettin Kiperin çok yerinde olan bu himmetlerinden dolayı kendilerine teşekkür etmeği bir borç bilir .

**

Akilü dânaları eyler zebun
Niçesin mecnûn eder! Lelâyı aşk

**

Sen de bu gavgayı aşka düşeli
Oldun ey (Zati) acep rusvayı aşk

M. Zeki Orai

Abone :

Yıllık : (100) Kuruştur .

Altı aylık : (60) «

Sayısı (10) kuruştur .